

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: M.K., nar. „X“, bytem K P. 24, P. – S.,** zastoupen JUDr. Jarmilou Černou, advokátkou, se sídlem Sladkovského 484, Pardubice, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 530 02 Pardubice,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.12.2013, č.j. KrÚ – 86715/2013/ODSH/12,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobou doručenou krajskému soudu dne 26. 2. 2014 bylo podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 10.

2013, č.j. OD-Tč-81/2013-V. Posledně uvedeným rozhodnutím byl žalobci zadržen řidičský průkaz z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a to do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu.

Žalobní body:

Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem bez náležitého zjištění skutkového stavu věci a že řízení, které mu předcházelo, vykazuje zásadní vady.

Oznámení o zadržení řidičského průkazu žalobce Policií České republiky bylo správním orgánem prvního stupně doručeno dne 6. 5. 2013. Téhož dne obdržel správní orgán prvního stupně sdělení Okresního státního zastupitelství Pardubice č. j. 1 NZ 1629/2013 o tom, že souhlasí se zadržením řidičského průkazu žalobce. Řízení o zadržení řidičského průkazu bylo zahájeno dne 17. 5. 2013. Podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu má obecní úřad obce s rozšířenou působností povinnost zahájit řízení o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu ve lhůtě do pěti pracovních dnů. Žalobce si je vědom toho, že se jedná o lhůtu pořádkovou, avšak i přesto považuje za naprosto nepřijatelné, aby správní orgán o zadržení řidičského průkazu rozhodl namísto pětidenní lhůty po více jak pěti měsících. Má za to, že takto dlouhé řízení přineslo žalobci nevratné důsledky, neboť ten se cítí být významně zasažen ve sféře profesního života. Dobu, po jejímž uplynutí přistoupil správní orgán k vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, považuje žalobce za nepřiměřeně dlouhou, dokonce má za to, že by se dalo uvažovat o šikanózním výkonu práva správním orgánem.

Žalobce má za to, že nebyly splněny podmínky pro zadržení řidičského průkazu, neboť nebylo postaveno na jisto, zda u poškozeného došlo při dopravní nehodě k těžkému zranění, ani zda je žalobce výlučným viníkem dopravní nehody. Do dne sepsání žaloby neobdržel žalobce usnesení o sdělení obvinění pro trestný čin - přečin podle § 147, § 148 trestního zákoníku. Žalobce má za to, že nebyly splněny předpoklady pro uplatnění § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, proto měl žalovaný postupovat podle § 118c odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Žalovaný k takto koncipované odvolací námitce uvedl, že abnormálně dlouhá doba do rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nemůže být sama o sobě důvodem pro zrušení vydaného rozhodnutí, neboť okamžitě a bez prodlení po oznámení Policie České republiky o zadržení řidičského průkazu prováděl správní orgán prvního stupně úkony směřující k zahájení správního řízení. Žalobce takový přístup považuje za formalistický a nepřijatelný. Pokud nedošlo k zahájení trestního stíhání žalobce, ani nebylo pro daný skutek zahájeno řízení o přestupku v době vydání napadeného rozhodnutí, pak nelze uzavřít, že nebyly pochybnosti o správnosti zvoleného postupu. Správní orgán měl dodržet zásadu proporcionality, tedy zvážit či minimalizovat legitimní zásah do práva žalobce, jímž nesmí být způsobena větší než nezbytná újma.

Žalobce má za to, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a v rozporu se zásadou spravedlivého procesu. Byla porušena zásada materiální pravdy, neboť rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci a není náležitě odůvodněno. Žalobce se dovolává rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 As 19/2005 - 112 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), ve kterém se konstatuje, že došlo-li v řízení před správním orgánem prvního stupně k závažnému procesnímu porušení práv účastníka řízení a odvolací orgán nezákonný postup označil za bezvadný, pak tato skutečnost měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci. Jiný výklad by vedl k legalizaci protiprávního postupu.

Žalobce má za to, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně trpělo zmatečností ve výrokové části, neboť správní orgán prvního stupně uvedl, že zadržel řidičský průkaz podle ustanovení § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž toto ustanovení dává zmocnění k zadržení řidičského průkazu pouze policistovi, nikoliv správnímu orgánu. S touto námitkou se žalovaný odpovídajícím způsobem nevypořádal, čímž zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.

Žalobce navrhl, aby Krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil žalovanému k dalším řízením.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru prezentovaném v žalobou napadeném rozhodnutí, zejména zdůraznil, že žalobce je podezřelý ze zavinění dopravní nehody, při níž došlo k těžké újmě na zdraví. Okresní státní zástupce souhlasil se zahájením řízení o zadržení řidičského průkazu. Pokud jde o charakter zranění, má žalovaný za to, že se ve svém rozhodnutí k této otázce dostatečně vyjádřil.

Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Podstatné okolnosti ze správního spisu:

Potvrzení Policie České republiky o zadržení řidičského průkazu žalobce ze dne 3. 5. 2013 bylo spolu s oznámením Policie České republiky o zadržení řidičského průkazu žalobce z téhož dne doručeno správnímu orgánu prvního stupně dne 6. 5. 2013. **Z uvedeného potvrzení jednoznačně vyplývá, že řidič vozidla J. S. při dopravní nehodě s vozidlem žalobce vypadl z vozidla, přičemž utrpěl závažná zranění, se kterými byl převezen do Fakultní nemocnice v Hradci Králové.** V oznámení o zadržení řidičského průkazu žalobce jsou tyto skutečnosti potvrzeny. Ve správním spise je založen záznam o zahájení úkonů trestního řízení Policie České republiky ze dne 3. 5. 2013 ve věci dopravní nehody s těžkou újmou na zdraví z nedbalosti s odůvodněním, že na podkladě zjištěných skutečností, ohledání místa dopravní nehody, podání vysvětlení řidiče a svědků dopravní nehody a na základě šetření zdravotního stavu J. S. je dostatečně odůvodněn závěr, že žalobcem mohl být spáchán přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku tím, že se jako řidič motorového vozidla tovární značky VW Touran, RZ: „X“ jedoucí směrem od

centra Pardubic k obci Černá za Bory při předjíždění dvou stejným směrem jedoucích vozidel, které započal před vyznačeným přechodem pro chodce, v místech, kde je na komunikaci vyznačena vodorovná dopravní značka „Podélná čára souvislá,“ přičemž výrazně překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, a v němž dále pokračoval přes vodorovné dopravní značení „Šikmé rovnoběžné čáry,“ kde se v prostoru křižovatky pozemní komunikace silnice č. II/322, ulice Průmyslová s místní pozemní komunikací ulice Dělnická střetl přední částí vozidla s levou přední částí vozidla řidiče J. S. vyjíždějícího z jeho pravé strany ulice Dělnická označené svislou dopravní značkou „Dej přednost v jízdě“ jako vedlejší pozemní komunikace a odbočujícího vlevo ve směru k centru obce Pardubice; po střetu řidič J. S., za jízdy nepřipoutaný bezpečnostním pásem, vlivem střetu vypadl z vozidla, zapadl do silničního příkopu po levé straně komunikace, ve směru na obec Černá za Bory, při dopravní nehodě utrpěl těžká život ohrožující zejména nitrolební poranění, se kterými byl převezen do Fakultní nemocnice v Hradci Králové, kde byl hospitalizován na jednotce intenzivní péče neurochirurgického oddělení.

Dne 6. 5. 2013 vydal v souladu s § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu JUDr. Bažant, státní zástupce Okresního státního zastupitelství Pardubice, souhlas k zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu č. EB 837455 vystaveného na jméno žalobce. **Usnesení o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu bylo vydáno dne 6. 5. 2013, tedy též den, kdy správní orgán prvního stupně obdržel souhlas Okresního státního zastupitelství Pardubice se zahájením řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce.**

Ve vyjádření ze dne 22. 5. 2013, když byl zastoupen právní zástupkyní JUDr. Jarmilou Černou, žalobce tvrdil, že není postaveno na jisto, že u poškozeného došlo ke zranění těžkému a že je žalobce výlučným viníkem dopravní nehody, neboť neobdržel usnesení o sdělení obvinění pro přečin podle § 147, či § 148 trestního zákoníku. Má za to, že je dána právní nejistota o výsledku šetření, proto navrhl postup podle § 118c odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. K žádosti správního orgánu prvního stupně ze dne 30. 8. 2013 sdělila **Policie České republiky dne 9. 9. 2013, že ze shromážděných dokumentů „je patrné,“ že jmenovaný utrpěl těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku** (v tomto případě zranění ohrožující život). Z příložené kopie lékařské zprávy ze dne 20. 6. 2013 vyplývá, že zraněný J. S. byl léčen operačně a léčení ke dni vyhotovení lékařské zprávy nebylo ukončeno, přičemž odhadovaná doba léčení činí tři měsíce - jmenovaný utrpěl krvácení do mozku a zlomeninu obou kostí předloktí. Z lékařské zprávy ze dne 28. 6. 2013 vyplývá, že zraněný J. S. byl dvakrát operován na neurochirurgii pro odstranění hematomu a jednou na traumatologii pro zlomeninu předloktí vpravo. Žalobce vyjádřením ze dne 16. 9. 2013 zpochybnil svoje zavinění na míře způsobeného zranění, když uvedl, že zraněný J. S. utrpěl tak závažná zranění právě z toho důvodu, že porušil svoji povinnost používat za jízdy bezpečnostní pás.

Dne 9. 10. 2013 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu žalobce č. EB 837455 do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu. Ve výrokové části je označena příslušnost správního orgánu prvního stupně podle § 118c odst. 1

zákona o silničním provozu a dále je uvedeno, že se žalobci zadržuje řidičský průkaz do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu podle ustanovení § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. V odůvodnění správní orgán prvního stupně zdůraznil, že: „*Správní orgán při rozhodování o zadržení řidičského průkazu nemůže předjímat rozhodnutí ve věci výše uvedené dopravní nehody, hodnotí pouze, zda jsou naplněny podmínky pro zadržení řidičského průkazu stanovené v § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, aby bylo možné rozhodnout podle ustanovení § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu.*“ Ze spisového materiálu dle správního orgánu prvního stupně vyplývá, že v souvislosti s dopravní nehodou došlo u J. S. k těžké újmě na zdraví, žalobce je podezřelý, že zavinil dopravní nehodu, a okresní státní zástupce souhlasil se zahájením správního řízení, přičemž míra zavinění dopravní nehody a jejích následků bude řešena dalším orgánem v dalším řízení.

Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí odvoláním ze dne 21. 10. 2013, v němž uplatnil námitku nepřijatelnosti doby pěti měsíců pro vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu a dále námitku zásahu do jeho profesního života a rovněž úvahy o šikanózním výkonu práva ze strany správního orgánu. Rovněž shodně jako v žalobě uvedl, že není postaveno na jisto, že u poškozeného došlo při dopravní nehodě ke zranění těžkému a že je žalobce výlučným viníkem dopravní nehody, když dosud neobdržel usnesení o sdělení obvinění. Rovněž tak namítl zmatečnost výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, když správní orgán prvního stupně uvedl postup podle § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce má za to, že takový postup je v rozporu s ustanovením § 67, § 68, § 69 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Dále tvrdil, že není zřejmé, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení.

Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný zdůraznil, že správní orgán prvního stupně vycházel ze spisové dokumentace, tedy z oznámení o zadržení řidičského průkazu, z potvrzení o zadržení řidičského průkazu, ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení a ze souhlasu státního zástupce Okresního státního zastupitelství Pardubice se zahájením řízení o zadržení řidičského průkazu. Zjištění policistů byla hodnocena jako věrohodná, nezkršená a nepodjatá, neboť policisté učinili svá zjištění při výkonu svého povolání a na bezdůvodném poškození žalobce jako účastníka řízení nemají žádný zájem.

Posouzení důvodnosti žaloby:

Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2009, čj. 7 As 69/2008-47 rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu podle § 118c zákona o silničním provozu není rozhodnutím předběžné povahy podle § 70 písm. b) s. ř. s. a není vyloučeno ze soudního přezkumu. Krajský soud tak v souladu s uvedenou judikaturou přezkoumal napadené rozhodnutí na základě včasné žaloby (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) meritorně v mezích žalobních bodů a podle právního a skutkového stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí k (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), a to bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Podle § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen "technický prostředek") nebo odtažením vozidla, jestliže řidič je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví.

Podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu policista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Po zadržení řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů, u zahraničních řidičů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

Podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Rozhodl-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení registru řidičů držitele řidičského oprávnění a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově.

Z citované právní úpravy zadržení řidičského průkazu je jednoznačné, že obecní úřad obce s rozšířenou působností je k vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu příslušný podle § 118c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, přičemž uvedené řízení je povinen zahájit ve lhůtě do pěti pracovních dnů od obdržení oznámení o zadržení řidičského průkazu policistou podle § 118b zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Pokud jde o námitku zmatečnosti výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, její důvodnost krajský soud nesdílí, neboť z výroku je *prima facie* seznatelné, že správní orgán prvního stupně rozhodoval jako příslušný správní orgán podle § 118c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích o zadržení řidičského průkazu žalobce z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. a) téhož zákona (použitá dikce: „*podle § 118a odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích*“). Uvedenému odpovídá i textace odůvodnění. Žalovaný pak v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí upřesňuje výslovně: „...z důvodu uvedeného v ust. § 118a odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů“ (str. 1 rozhodnutí žalovaného). Nelze přisvědčit žalobci, že se žalovaný s touto námitkou nevypořádal, když ze znění jeho odůvodnění je nepochybné, jaký názor k této dílčí otázce zaujal. Krajský soud na okraj poznamenává, že i kdyby žalovaný žádným způsobem použité vyjádření správním orgánem prvního stupně neupřesnil, nevedlo by toto dílčí pochybení k prolomení zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť prvostupňové a odvolací potvrzující rozhodnutí tvoří jeden celek. Tvrdil-li žalobce, že § 118a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dává

oprávnění k zadržení řidičského průkazu policistovi, pak se mýlí, neboť toto oprávnění policisty je dáno ustanovením § 118b odst. 1 téhož zákona, když v ustanovení § 118a odst. 1 téhož zákona je uveden pouze důvod takového oprávnění.

Pokud jde o lhůtu pěti pracovních dnů, jedná se o lhůtu, která se vztahuje k zahájení řízení, nikoliv k vydání rozhodnutí ve věci, jak se žalobce mylně domnívá, přičemž tato lhůta není tzv. „propadlou“ lhůtou, nýbrž je lhůtou pořádkovou, čehož si je již žalobce vědom. Tato právní povaha lhůty byla potvrzena např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2013, čj. 7 As 45/2013-20: *„Lhůta pěti dnů, v níž má správní orgán za splnění zákonných podmínek zahájit řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu (§ 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích), není lhůtou propadlou v tom smyslu, že by její marné uplynutí bránilo správnímu orgánu v pozdějším zahájení takového řízení.“* V dané věci je korektní poznamenat, že přes namítanou délku správního řízení (správní řízení bylo zahájeno usnesením ze dne 6. 5. 2013 a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 9. 10. 2013), správní orgán prvního stupně nebyl v řízení pasivní. Správní orgán zahájil řízení v den, kdy obdržel souhlas státního zástupce Okresního státního zastupitelství Pardubice a v průběhu řízení vyžadoval doplnění správního spisu od příslušných orgánů Policie České republiky a zabýval se rovněž vyjádřeními žalobce. Žalobce byl v průběhu správního řízení zastoupen právní zástupkyní, měl-li tedy proti délce správního řízení námitky, mohl je kvalifikovaně uplatnit prostřednictvím nástrojů proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. To však žalobce, jak vyplývá ze správního spisu, neučinil. Ze správního spisu naopak vyplynulo, že správní orgán prvního stupně vydal usnesení o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu (6. 5. 2013) ve lhůtě do pěti pracovních dnů ode dne zadržení řidičského průkazu (3. 5. 2013), které bylo žalobci doručeno dne 17. 5. 2013. Za použití logického výkladu je přitom nutno dovodit, že lhůta pěti pracovních dnů stanovená pro zahájení správního řízení podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu se vztahuje na činnost správního orgánu, tedy na samotný úkon zahájení, nikoliv na nabytí účinků zahájení doručením takového úkonu účastníku správního řízení podle § 46 odst. 1 správního řádu.

Namítá-li tedy žalobce nepřiměřenou a nepřijatelnou délku správního řízení a formalistický přístup k výkladu lhůty pěti pracovních dnů, pak krajský soud takovou námitku označuje za nedůvodnou, jednak s ohledem na právní povahu dotčené lhůty vztahující se výhradně k zahájení správního řízení ve shora vyloženém smyslu, jednak s ohledem na procesní aktivitu správního orgánu prvního stupně v této konkrétní věci.

Co se týče tvrzení žalobce o nevratných důsledcích ve sféře jeho profesního života, odkazuje se krajský soud na použitelnost usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2000, sp. zn. II. ÚS 28/2000, podle kterého: *„Zadržení řidičského průkazu v důsledku trestné činnosti nelze chápat jako omezení práva na výkon hospodářské činnosti podle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen "Listina"), neboť osoba, již byl řidičský průkaz zadržen, je omezována pouze tím, že pro dočasnou ztrátu řidičského průkazu nemůže ke svým služebním cestám používat osobní vůz. Hospodářskou činnost může však vykonávat i nadále, samozřejmě*

s tou komplikací, že služební cesty absolvuje hromadnými dopravními prostředky.“ Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce před správním orgánem neuplatnil taková tvrzení, z nichž by vyplývalo, že důsledky zadržení řidičského průkazu jsou pro žalobce likvidační, tedy že by je měl správní orgán vzít v potaz při uplatnění správního uvážení o tom, zda žalobci zadrží řidičský průkaz podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, či nikoliv. Snížení komfortu žalobce v důsledku absence držení řidičského průkazu není v dané věci rozhodnou skutečností. Naopak je pochopitelné, že zákonodárce zařazením právní úpravy zadržení řidičského průkazu do zákona o provozu na pozemních komunikacích zamýšlel způsobení takového omezení osobám podezřelým ze spáchání kvalifikovaného protiprávního jednání. Takový postup je přitom s ohledem na zajištění plošné prevence proti porušování pravidel na pozemních komunikacích zcela legitimní. Pokud měl žalobce na mysli nějaké další nevratné důsledky v jeho profesním životě v důsledku délky správního řízení, pak krajský soud opakuje již vyslovené, totiž že se mohl bránit proti údajné nečinnosti správního orgánu postupem podle § 80 správního řádu. Krajský soud odmítá důvodnost žalobcovy námitky o šikanózním výkonu práva, když ze správního spisu nevyplynuly a žalobce sám ani neuplatnil kromě délky správního řízení žádné jiné okolnosti, které by svědčily o nestandardním postupu správních orgánů proti osobě žalobce (žalobce ani v tomto smyslu neuplatnil námitku podjatosti).

Žalobce má za to, že nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu podle § 118c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, neboť nebylo postaveno na jisto, že je vinen ze spáchání přečinu podle § 147 nebo § 148 trestního zákoníku. Krajský soud dává za pravdu žalovanému, že tato okolnost není ve věci rozhodující, neboť podle shora citovaného § 118c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích lze vydat rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu osobě podezřelé, nikoliv toliko obviněné ze spáchání trestného činu. Ve správním řízení bylo spolehlivě prokázáno, že jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť, jak vyplynulo z obsahu správního spisu, na základě záznamu o zahájení úkonů v trestním řízení je žalobce osobou podezřelou ze spáchání trestného činu - přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, správní orgán disponoval souhlasem příslušného státního zástupce se zahájením správního řízení ze dne 6. 5. 2013 a bylo prokázáno, že žalobci byl policistou podle § 118b odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích zadržen řidičský průkaz z důvodu podezření ze zavinění dopravní nehody, při které došlo k těžké újmě na zdraví (viz lékařské zprávy ze dne 20. 6. 2013 a ze dne 28. 6. 2013). Za dané důkazní situace krajský soud po přezkoumání toho, zda správní orgány nevybočily z mezí správního uvážení o zadržení řidičského průkazu ve smyslu § 118c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dospěl k závěru, že žalovaný ani správní orgán prvního stupně nepřekročily meze svého správního uvážení (diskreční pravomoc), neboť na základě a v mezích zákonného ustanovení § 118c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích vydaly rozhodnutí na základě řádně zjištěného skutkového stavu věci a toto rozhodnutí dostatečným způsobem odůvodnily.

Žalobce dále uplatnil námitku proporcionality, tedy má za to, že správní orgán měl zvážit či minimalizovat legitimní zásah do práva žalobce, jímž nesmí být způsobena větší než nezbytná újma. Krajský soud se touto námitkou zabýval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 03. 2005, čj. 6 A 25/2002 - 42: „*Absolutní či neomezené správní uvážení v moderním právním státě neexistuje. Každé správní uvážení má své meze, vyplývající v první řadě z ústavních principů zákazu libovůle, principu rovnosti, zákazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality atd. Dodržení těchto mezí podléhá soudnímu přezkumu.*“). Krajský soud neshledal, že by byl ve vztahu k žalobci proveden jiný zásah, než zásah v nezbytném rozsahu, tj. zadržení řidičského průkazu, neboť správní orgán buď zadrží, nebo nezadrží řidičský průkaz, ale nemůže učinit nic mezi tím. Správní orgán zde totiž nezvažoval o rozsahu ukládané sankce, jak je tomu typicky při ukládání pokuty, nýbrž pouze zvažoval, zda byly splněny zákonné podmínky pro zadržení řidičského průkazu. Vzhledem k tomu, že zákonné podmínky splněny byly a skutkové závěry jsou v souladu se zásadami logického vyplývání, žalobcem nebyl prokázán ani tvrzen likvidační charakter opatření, neshledal krajský soud překročení diskreční pravomoci správního orgánu ani z hlediska uplatnění zásady proporcionality. Újma, která byla žalobci vydáním rozhodnutí způsobena, je tak újmou nezbytnou, má-li být dosaženo zákonem stanoveného cíle, tj. posílení bezpečnosti na pozemních komunikacích zavedením opatření cíleného na osoby podezřelé ze spáchání kvalifikovaného protiprávního jednání při provozu na pozemních komunikacích, při němž došlo k těžké újmě na zdraví. Pokud snad nabyl žalobce dojmu, že ve věci dotčené dopravní nehody nebylo orgány činnými v trestním řízení v přiměřené době řádně konáno, měl by směřovat svoji pozornost ke konkrétním orgánům činným v trestním řízení, respektive ke státnímu zástupci, který vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení (§ 174 trestního řádu).

Krajský soud uzavřel, že žádný z žalobních bodů není důvodný, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), když žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak krajský soud z obsahu soudního spisu neshledal, že by žalovanému v souvislosti se soudním řízením vznikly takové náklady, které by významně převyšovaly rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 30. června 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová